

Päivitetty 20.10.2020

Kysymyksiä ja vastauksia suden DNA-seurannasta

HUOM! Kysymykset on koottu DNA-näytekerääjän koulutusten yhteydessä. Perehdyt parhaiten pakettiin katsomalla ensin tallenteen koulutuksesta ja sitten täydentämällä osaamistasi täältä.

Sisällysluettelo (klikkaa kysymystä niin näet vastauksen):

[Miten ulostekeräys tapahtuu käytännössä?](#)

[Mistä näytteitä eli suden ulosteita kerätään?](#)

[Mitä erityistä pari- ja laumareviireiltä toivotaan löytyvän?](#)

[Jos tällä hetkellä alueellani ei ole susireviiriä, voinko ilmoittautua keräysvastaavaksi tai näytekerääjäksi, jos susia ilmaantuukin myöhemmin alueelle?](#)

[Jos näytteitä löytyy alueelta, mikä ei ole reviiriä tai missä ei ole keräysvastaavaa, otetaanko se vastaan?](#)

[Onko Keski-Suomessa tai Kaakkois-Suomessa näytekeräystä, kun ei ole tunnettuja reviirejä?](#)

[Täytyykö alueelta olla susista Tassu-havaintoja ennen kuin DNA-näytteitä aletaan keräämään?](#)

[Paljonko tarvitaan näytteitä ennen kuin reviiri todetaan?](#)

[Vaikuttaako lumeton talvi näytteenottoon?](#)

[Jos on selkeästi vanha näyte, niin kannattaako sitä kerätä?](#)

[Missä muodossa koordinaatit merkitään? Millä sovelluksella tms koordinaatit kannattaa ottaa talteen? \(jos ei ole GPS-laitetta käytössä\)](#)

[Jos liikkuu maastossa eri puolella Suomea ja löytää jätöksen niin kenelle palautetaan: sille, jolta on saanut keräystarvikkeet vai lähimmälle keräysvastaavalle?](#)

[Onko valokuville käyttöä? Jos näyte löytyy esim. haaskalta?](#)

[Ovatko vapaaehtoiset aina yhteydessä keräysvastaavaan vai voiko vastaavakin olla yhteydessä toiseen suuntaan? Esim. tuolta ei ole kerätty, voitko mennä?](#)

Keräävätkö vapaaehtoiset jätösten lisäksi virtsanäytteitä?

Määrätäänkö näytekeraaja joillekin tietyille reviireille?

Paljonko yhden DNA-näytteen analysointi maksaa Lukelle?

Missä DNA-tutkimukset tehdään?

Asun Turussa, voinko toimittaa DNA-näytteet suoraan Turun yliopistolle?

Jos samoilla reissuilla tulee vastaan ahma- tai muita petonäytteitä, onko niistä hyötyä kerättyinä?

Jos koirani nuuhkaisee suden ulostetta, meneekö näytteen DNA pilalle? Tilanne on todennäköinen, koska koirani on aina mukana metsässä.

Pystyykö suden "sukulaissuhdetta" määrittelemään näytteestä? Mikä yksilö on mahdollisesti emä?

Mitä tarkoittaa suden jälkien takaa jäljitys?

Voiko näytteen kerätä vaikka eväsleipäpussiin?

Mitenkä näytteet siirtyvät kerääjältä keräysvastaavalle?

Se kai kyllä käy, että elintarvikepakkaseen laittaa suden ulostetta, jos ei muuta vaihtoehtoa ole näytteen säilyttämiseksi. Eli mansikkarasian vieressä oleva suden uloste ei vaikuttane mansikoiden laatuun tai makuun?

Onko se kovinkin suuri kuluerä että tilaa tarvittavat tarvikkeet itselleen vaikkei sitten kuitenkaan kerää yhtään näytettä? Tarvikkeet säilyvät kai kuitenkin seuraavan vuoden keräysaikaan asti?

Kauanko suden oikein otettu uloste säilyy vielä tutkimuskuntoisena sulana? Entä jäätyneenä?

Mitä koordinaatistoa käytetään keräyslomakkeessa?

Onko kerääjän mahdollista saada talven aikana tietoa siitä, miltä reviiriltä erityisesti tarvittaisiin näytteitä/mistä niitä ei ole saatu kerättyä?

Milloin selviää, toteutetaanko tietyllä alueella keräystä? Ottaako joku yhteyttä esim. koulutukseen osallistujaan?

Mahdolliset hybridit, kuinka tarkkaan polveutuminen sudesta saadaan selville, mikäli maastosta tällainen koirasuden näyte löytyisi?

Pitääkö näytteitä kerätä vain pakkassäällä? Entä jos pakkasta ei ole (Varsinais-Suomi).

Miten näytteen säilytys ennen keräysvastaavalle toimittamista (kotona ei muuta pakastinta kuin ruokapakastin)?

Kuinka paljon ulostetta kerätään per näyte?

Tutkitaanko näytteistä muuta kuin DNA:ta, esim. suden käyttämää ravintoa?

Pitääkö näyte pakata pussiin tiiviisti vai ns. ilmapakiksi?

Onko jotain tarkempia ohjeita lajitunnistukseen? Onko jotain muita samankaltaisia kuin koiran uloste?

Miten muiden suurpetojen ulosteet, joita mahdollisesti löytää: ilves, ahma ja karhu. Kerätäänkö nekin ja yksilöidään?

Voiko näytelomakkeita printata netistä?

Kerätäänkö myös mahdolliset muut näytteet kuten suden karvoja?

Miten ulostekeräys tapahtuu käytännössä?

Ulostekeräykseen kuuluu eri vaiheita:

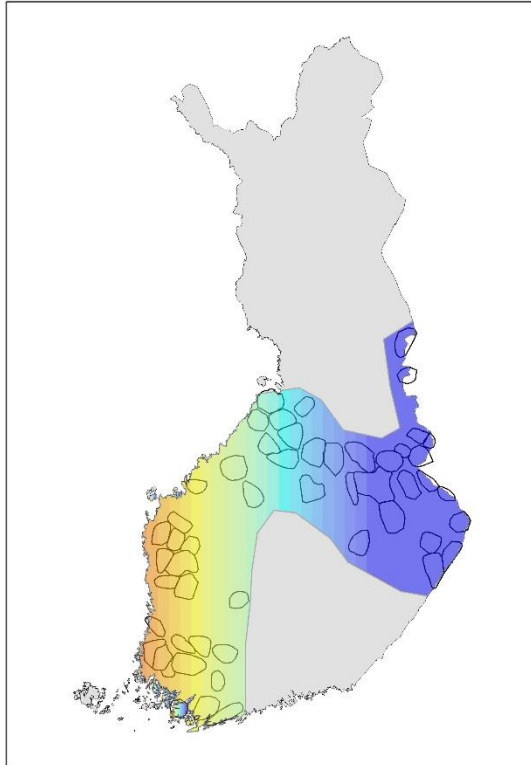
1. Oman alueen havainnointi ja jätösten löytäminen.
2. Jätöksen kerääminen pussiin ja tietojen kirjaaminen.
3. Näytteen ja tietojen toimittaminen keräysvastaavalle.
4. Keräysvastaava toimittaa näytteen laboratorioon.

Tarkemmat ohjeet näytteiden keräämiseen löydät täältä:

<https://riistahavainnot.fi/suurpedot/suurpetotutkimus/wp-content/uploads/sites/4/2020/10/Susien-ulosten%C3%A4ytoker%C3%A4ys-ohje-ker%C3%A4jille-2020-2021.pdf>.

Mistä näytteitä eli suden ulosteita kerätään?

Näytteitä kerätään susien pari- ja laumareviireiltä. 80—90 % susista elää näytekeräyksen aikaan talvisin reviireillään. Loput sudet vaeltavat etsien kumppania ja aluetta, jonne perustaa oma reviiri.

Kuvassa näkyy maaliskuun 2020 kanta-arvion pari- ja laumareviirit. Jos uusia reviirejä löydetään kanta-arvion jälkeen, ne toki sisällytetään mukaan näytekeräykseen.

Oranssi väri merkitsee aluetta, jossa on jo nyt vapaaehtoisia näytekerääjiä. Tälle alueelle tarvitaan lisää näytekerääjiä.

Sininen väri merkitsee aluetta, jossa vapaaehtoisten näytekeräys on tarpeen käynnistää. Näillä alueilla vapaaehtoisia on vähän tai ei vielä ollenkaan.

Mitä erityistä pari- ja laumareviireiltä toivotaan löytyvän?

DNA-näytteitä keräämällä tunnistetaan yksilöitä, jotka asuvat reviirillä. Näytteet paljastavat, kuinka monta sutta reviirillä asuu. Samalla saadaan tietoa, mitkä sudet reviirillä ovat lisääntyvä pari ja saavatko ne kunakin vuonna pentuja.

Kun susiyksilö tunnetaan, sen liikkeitä ja tarinaa voidaan seurata myöhemminä vuosina kerättävästä aineistosta. Tällaista tietoa ei saada esimerkiksi jälkihavainnoista.

Jos tällä hetkellä alueellani ei ole susireviiriä, voinko ilmoittautua keräysvastaavaksi tai näytekerääjäksi, jos susia ilmaantuu myöhemmin alueelle?

Kyllä voit. Keräys toki kohdistuu pääasiassa reviirialueille, mutta voi hyvin olla valmiudessa, jos alueelle ilmaantuu susipari.

Jos näytteitä löytyy alueelta, mikä ei ole reviiriä tai missä ei ole keräysvastaavaa, otetaanko se vastaan?

Mikäli alueella on pari- tai laumareviiri, niin näytteitä otetaan vastaan vaikka kyseiselle alueella ei olisi löydetty keräysvastaavaa. Näiden näytteiden nouto/lähetys sovitaan tapauskohtaisesti. Keräystä kohdennetaan reviiri-alueille, muilta alueilta löytyneiden näytteiden analysointia katsotaan tapauskohtaisesti, niistä kannattaa olla yhteydessä Luken henkilökuntaan (ensisijaisesti Antti Härkölä: antti.harkala@luke.fi, hän osaa ohjata eteenpäin).

Onko Keski-Suomessa tai Kaakkois-Suomessa näytekeräystä, kun ei ole tunnettuja reviirejä?

On mielenkiintoista pohtia, miksi vakituisia susireviirejä ei ole Keski-Suomessa tai ”Järvi-Suomessa”. Alueella on jonkin verran susihavaintoja, mutta ne ovat yksinäisiä kulkijoita. Tähän kysymykseen pätevät samat vastaukset kuin kahteen edelliseen.

Täytyykö alueelta olla susista Tassu-havaintoja ennen kuin DNA-näytteitä aletaan keräämään?

Ei tarvita, jos siellä arvioidaan liikkuvan pari tai lauma. Jos jätösten läheltä löytyy usean suden jäljet, kannattaa taustatietolomakkeeseen ”Muuta”-kohtaan kirjata, kuinka monet. Tätä tietoa voidaan käyttää analyysien tukena.

Paljonko tarvitaan näytteitä ennen kuin reviiri todetaan?

Reviirin todentamiseen ei välttämättä tarvita lainkaan DNA:ta, vaikka sen merkitys on koko ajan kasvamassa. Reviirien todentamiseen käytetään kaikkia mahdollisia tietolähteitä, joita tutkimuksella on käytettävissä. Näitä ovat esimerkiksi suurpetohavainnot (TASSU), GPS paikannustiedot sekä muut maastossa tehtävät havainnot. DNA on vain yksi tietolähde koko kentässä (toki sen on erittäin tärkeä).

DNA:ta käytettäessä luotettavaan arvioon tarvitaan noin kolminkertainen määrä näytteitä verrattuna susien määrään reviirillä. Eli jos reviirillä on kuusi sutta, olisi hyvä saada näistä susista yhteensä 18 näytettä. Jos taas reviirillä on tehty havaintoja vain kahdesta sudesta (susiparista), riittää noin kuusi näytettä. Ylikerääminen ei kannata, sillä se ei tuo lisäinformaatiota, vaan kuluttaa turhaan rajallisia analyysiresursseja.

Vaikuttaako lumeton talvi näytteenottoon?

Lumipeitteestä on jätösten etsimisessä selkeä etu. Lumeen jääneet tassunjäljet tekevät susien huomaamisen ja jäljittämisen helpommaksi. Ilman lumijälkiä sitä helposti kävelee jätöksen ohi.

Jälkihavainnot ovat tärkeä osa susikannan seurantaa. Jos talvi on vähäluminen ja lämmin, jää iso osa havaintoaineistoista pois. Siksi DNA-aineisto on tärkeä täydentäjä. Näin tapahtui esimerkiksi Lounais-Suomessa lämpimänä talvena 2019—2020. Vähälumisena talvena voi olla myös helpompi liikkua metsäautoteillä.

Toisaalta pohjoisessa lumi voi estää metsäautoteiden käyttöä mikä voi vaikeuttaa susihavaintojen löytymistä. Sukset auttavat havaintojen löytymisessä.

Jos on selkeästi vanha näyte, niin kannattaako sitä kerätä?

Todella vanhaa, esim. kuivaa ja pölisevää näytettä ei kannata kerätä. Kerättävän ulosteen pitää olla kiinteää. Mikäli uloste on jo hajoamassa tai kuivunut pöliseväksi, sitä ei kannata kerätä. Ulosteen ikää voi olla vaikea arvioida. Kannattaa iän arvioinnin lisäksi muistella myös vallinneita sääolosuhteita 1-2 viikkoa taaksepäin. Kuivalla ja kylmällä säällä vanhemmankin näytteen voi kerätä, kunhan täyttää alussa mainitut kriteerit kiinteydestä. Sateisella ja lauhalla ei kannata kerätä kuin tuoreita näytteitä (korkeintaan muutaman vuorokauden ikäisiä).

Missä muodossa koordinaatit merkitään? Millä sovelluksella tms koordinaatit kannattaa ottaa talteen? (jos ei ole GPS-laitetta käytössä)

Koordinaatit tulee antaa ETRS35FIN-muodossa. Mikäli koordinaatit kuitenkin ovat jossain muussa muodossa, esim. WGS84, tulee se mainita näytelomakkeessa.

[Kansalaisen karttapaikka](#) -palvelu on hyvä apu, se antaa koordinaatit suoraan oikeassa muodossa. Jos puhelimesta on nettiyhteys, niin myös Maastokartat-sovellus (puhelimeen ladattava ilmainen sovellus) toimii hyvin maastossa: siihen voi merkitä keräyspaikan suoraan paikan päällä. Maastokartat-sovellusta käytettäessä on huomioitava, että se käyttää oletuksena WGS84-järjestelmää, minkä voi vaihtaa sovelluksen asetuksista ETRS35FIN-järjestelmään.

Jos liikkuu maastossa eri puolella Suomea ja löytää jätöksen niin kenelle palautetaan: sille, jolta on saanut keräystarvikkeet vai lähimmälle keräysvastaavalle?

Sillä ei ole väliä, kenelle keräysvastaavalle näytteen toimittaa. Näyte kulkeutuu joka tapauksessa samaan paikkaan analysoitavaksi.

Onko valokuville käyttöä? Jos näyte löytyy esim. haaskalta?

Valokuvalle ei ole välttämättä tarvetta, jos niissä ei ole lisäinformaatiota. Taustatietolomakkeesta löytyy ”Muuta”-kohta, johon voi kirjata tietoja näytteestä tai sen löytymispaikasta (esimerkiksi onko paikalla haaska tai kuinka monen suden jäljet paikalta löytyy).

Ovatko vapaaehtoiset aina yhteydessä keräysvastaavaan vai voiko vastaavakin olla yhteydessä toiseen suuntaan? Esim. tuolta ei ole kerätty, voitko mennä?

Kyllä, se voisi olla välillä paikallaan, jotta saadaan näytteitä kattavasti. Kannattaa kuitenkin aina pitää mielessä, että kyseessä on vapaaehtoisuuteen pohjautuvaa toimintaa, eli ketään ei voi velvoittaa matkustamaan näytteiden perässä. Tulevan talvena näytekertymää ja niiden maantieteellistä jakautumista tullaan Luken toimesta seuraamaan keräyksen aikana varsin tarkasti. Luonnonvarakeskus on tässä asiassa talven aikana yhteydessä keräysvastaaviin ja keräyksen kohdennusta käydään läpi yhdessä heidän kanssaan.

Keräävätkö vapaaehtoiset jätösten lisäksi virtsanäytteitä?

Vapaaehtoiset eivät kerää virtsanäytteitä. Virtsan keräämistä lumelta on kokeiltu, mutta siinä on vaikea onnistua niin, että DNA:ta jää analysoitavaksi. Samassa lumipenkassa saattaa olla usean eri suden virtsaa päällekkäin, jolloin DNA:ta ei voida erotella. Toisaalta virtsajäljet on jätöksiä helpompi sekoittaa koirien jättämiin.

Määrätäänkö näytekeraaja joillekin tietyille reviireille?

Näytekeraus on vapaaehtoista toimintaa, joten kerääjä saa itse määrittää, mistä ja milloin jätöksiä etsii. On kuitenkin hyvä muistaa, että parhaassa tilanteesta näytteitä kerätään tasaisesti eri puolilta reviiriä ja eri aikoina. Näin saadaan monipuolista tietoa alueen susitilanteesta. Kaikista helpoimmin tilanne järjestyy, jos reviiri on lähellä kerääjän asuinpaikkaa ja siellä tulee käytyä säännöllisesti.

Paljonko yhden DNA-näytteen analysointi maksaa Lukelle?

Mitä isompi määrä näytteitä viedään analysoitavaksi kerralla, sitä halvempaa näytteen analysointi on. Siksi näytteiden postitus pyritään ajoittamaan niin, että niitä tulisi laboratorioon kerralla vähintään 50 kappaletta. Keskimäärin yhden DNA-näytteen analysointi maksaa hieman alle 100 €.

Missä DNA-tutkimukset tehdään?

DNA-tutkimukset tehdään Turun yliopiston evoluutiobiologian laitoksella. Keräysvastaavat toimittavat DNA-näytteet Matkahuollon pikatoimituksella.

Asun Turussa, voinko toimittaa DNA-näytteet suoraan Turun yliopistolle?

Toimitus kannattaa sopia erikseen Antti Härkälän (antti.harkala@luke.fi) kanssa. Näytteet pyritään aina toimittamaan isoissa erissä kerrallaan, jotta [analysoinnin kustannukset pysyvät kurissa](#).

Jos samoilla reissuilla tulee vastaan ahma- tai muita petonäytteitä, onko niistä hyötyä kerättyinä?

DNA-näytteistä määritetään tällä hetkellä vain neljä lajia: susi, koira, koirasusi ja muu. Siksi näytekerauksen yhteydessä ei kannata lähettää muiden petojen näytteitä.

Lukella on käynnissä erillinen projekti, jossa kerätään ahmojen karva- ja jätösnäytteitä. Myös karvasta voidaan analysoida DNA:ta. Ahmanäytteiden keräys hoituu Luken henkilökunnan voimin.

Jos koirani nuuhkaisee suden ulostetta, meneekö näytteen DNA pilalle? Tilanne on todennäköinen, koska koirani on aina mukana metsässä.

Suden koko jätös kerätään pussiin, joten vaikka koira sitä koskee, se todennäköisesti ei pilaa koko näytettä.

Pystyykö suden "sukulaissuhdetta" määrittelemään näytteestä? Mikä yksilö on mahdollisesti emä?

Jos näytteitä saadaan laumasta kattavasti ja eri vuosilta, niin näytteistä voidaan tunnistaa vanhemmat ja jälkeläiset. Mitä enemmän näytteitä on, sitä luotettavammin sukulaissuhde voidaan tunnistaa. Esimerkiksi jos usean pennun näytteistä toistuvasti osoitetaan yhteinen emä, on tulos luotettavampi kuin silloin, jos löydetään vain yhden pennun näytteitä.

Mitä tarkoittaa suden jälkien takaa jäljitys?

Takajälkeen jäljittäminen tarkoittaa sitä, että jälkiä seurataan suden tulosuuntaan.

Voiko näytteen kerätä vaikka eväsleipäpussiin?

Jos pussi on puhdas, eikä ole vaaraa, että näyte sekoittuu esimerkiksi koiran karvoihin, niin mitä tahansa pussia voi käyttää.

Miten näytteet siirtyvät kerääjältä keräysvastaavalle?

Asia on täysin näytekeraäjän ja keräysvastaavan päätettävissä.

Voiko suden ulostetta säilyttää elintarvikepakastimessa?

Emme suosittele elintarvikepakastinta näytteiden säilömiseen. Suden ulosteen haju on tymäkkä, ja se saattaa haista muovipussienkin läpi.

Paljon näytekeraästarvikkeet maksavat kerääjälle?

Näytetarvikkeet saa ilmaiseksi keräysvastaavilta, joten sellaiset voi huoletta hakea itselleen valmiiksi.

Kauanko suden oikein otettu uloste säilyy vielä tutkimuskuntoisena sulana? Entä jäätyneenä?

Tähän ei ole selvää ja suoraa vastausta siksi, että harvoin tiedämme tarkalleen, milloin susi on ulostanut. Emme siis tiedä näytteen ikää keräyshetkellä. Jäätyneenä näyte voi säilyä viikkojakin, sulana vähemmän aikaa. Sääolosuhteet vaikuttavat paljon, ja runsas sade tai kova auringonpaahde tuhoavat näytteet nopeasti.

Onko kerääjän mahdollista saada talven aikana tietoa siitä, miltä reviiriltä erityisesti tarvittaisiin näytteitä/mistä niitä ei ole saatu kerättyä?

Kyllä. Kannattaa olla yhteydessä oman alueen keräysvastaavaan ja kysyä häneltä tarkempia tietoja.

Milloin selviää, toteutetaanko tietyllä alueella keräystä? Ottaako joku yhteyttä esim. koulutukseen osallistujaan?

Keräys toteutetaan kaikilla pari- ja laumareviireillä, eli niillä alueilla, missä tehdään havaintoja pareista tai laumoista. Keräyskausi käynnistyy 1.11.

Näytekeraäyksestä kiinnostuneen kannattaa käydä tarkistamassa, onko omalla alueella jo nimetty keräysvastaava: <http://riistahavainnot.fi/suurpedot/dnakerays/kerayksen-taustaa>. Keräysvastaavaan voi olla yhteydessä näytetarvikkeiden hakemisesta ja keräämisen aloittamisesta. Jos alueelta ei löydy keräysvastaavaa kannattaa olla yhteydessä Antti Härkälään (antti.harkala@luke.fi) tai Suomen riistakeskuksen aluetoimistoon. Sieltä sinut neuvotaan eteenpäin.

Mahdolliset hybridit, kuinka tarkkaan polveutumisen sudesta saadaan selville, mikäli maastosta tällainen koirasuden näyte löytyisi?

Aihe on hyvin monimutkainen, ja vastaus riippuu siitä, mitkä eläimet ovat risteytyneet (susi ja koira vai susi ja koirasusi), missä polvessa ja mitä sen jälkeen on tapahtunut. Yksinkertainen vastaus on, että koiran ja suden risteymät tunnistetaan erittäin suurella todennäköisyydellä kolmanteen polveen saakka. Suomessa risteymät ovat harvinaisia, luonnossa niitä on tavattu vain muutama tapaus vuosien varrella.

Tarkempi (ja monimutkaisempi) vastaus kuuluu näin:

Toisen, kolmannen ja alenevien polvien hybrideistä puhuttaessa pitää ensin täsmentää, onko kyseessä takaisinristeytys suteen (tai koiraan) vai koirasusien lisääntyminen keskenään. Koirasusien (molemmat vanhemmat koirasusia tai kahden koirasuden jälkeläisiä) jälkeläiset tunnistetaan DNA:sta kyllä; niiden perimästä on puolet sutta ja puolet koiraan. Myös toisen polven takaisinristeymä (susi + koirasusi) on selvästi tunnistettavissa, samoin kolmannen polven takaisinristeymä suteen suurella todennäköisyydellä.

Kuinka paljon ulostetta kerätään per näyte?

Helppointa ja siisteintä on kerätä koko pökäle. Vähempikin määrä riittää toki analyysiin.

Tutkitaanko näytteistä muuta kuin DNA:ta, esim. suden käyttämää ravintoa?

Näytteitä säilytetään jonkin aikaa, ja niistä on mahdollista tutkia muutakin kuin DNA:ta.

Tällä hetkellä DNA-tutkimuksessa tehdään yhteistyötä esimerkiksi Ruotsin kanssa. Suomalaisen susien DNA-näytteitä on lähetetty Ruotsiin analysoitavaksi. Ruotsissa suomalaiset sudet kiinnostavat erityisesti, jotta siellä voidaan tutkia susien vaeltamista poronhoitoalueen läpi osaksi skandinaavista susikantaa.

Pitääkö näyte pakata pussiin tiiviisti vai ns. ilmavaksi?

Jos näyte on kerätty sulalla kelillä, on hyvä pakata se ilmavasti, jotta se ei ”muussaannu” pussiin. Jos uloste litistyy, saattaa ulosteen pinnalla olevaa DNA:ta jäädä pussin pintaan.

Pakkassäällä kerätty jäänyt näyte taas pysyy hyvin koossa, ja sellaisen voi pakata tiiviisti.

Onko jotain tarkempia ohjeita lajitunnistukseen? Onko jotain muita samankaltaisia kuin koiran uloste?

Suden ulosteen voi sekoittaa esimerkiksi ketun tai ilveksen ulosteeseen. Ketun uloste on suden ulostetta pienempi ja sen pää on usein suippo. Suden ulosteen voi tunnistaa myös hajun perusteella.

Voiko näytelomakkeita printata netistä?

Tällaista mahdollisuutta ei ole tällä hetkellä. Näytelomakkeeseen on täytetty etukäteen näytekoodi. On tärkeää, että sama koodi löytyy sekä taustatietolomakkeesta että ulostepussin kyljestä, jotta taustatiedot (esimerkiksi koordinaatit) ja näyte eivät joudu eroon toisistaan. Siksi näytelomakkeet on vielä toistaiseksi toimitettu ”vanhanaikaisella” tavalla.

Kerätäänkö myös mahdolliset muut näytteet kuten suden karvoja?

Suden karvasta on mahdollista eristää DNA:ta, jos karvan mukana saadaan talteen sen tyvi eli karvatuppi. Karvojen löytäminen on kuitenkin harvinaisempaa kuin jätösten. Jos karvanäytteitä löytyy, niiden toimittamisesta voi erikseen kysyä Antti Härkälältä: antti.harkala@luke.fi.